

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революції Гідності та бійців, які загинули
в зоні антитерористичної операції на сході
України, з Тернопільщини

ПАПКА

для

92

паперів

Публікації про Виконавця України, немає

с. Галушанці Тернопільського району

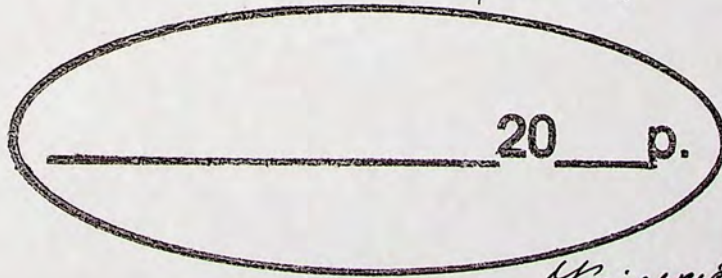
Тернопільської області, своїй загинув

12 червня 2015 року у зоні проведення антитерорис-
тичної операції на сході України.

З іменного-реєстра. Чоловічий ступ.

Україні реєстр: 15 червня 2015 р.

16 червня 2015 р.

Київсько документів: 2
Київсько архивів: 2
Збірники: поєднано

На Луганщині загинув боєць Андрій Тимощук з Тернопільщини

Криза в Україні у Тернополі

16 червня 2015
1770 переглядів

43-річний житель села Галушинці Підволочиського району Андрій Тимощук загинув у п'ятницю, 12 червня, близько 16.20 під час обстрілу українських позицій поблизу Станиці Луганської.

- Андрій був волелюбною людиною, - розповідає сусід загиблого бійця Сергій. - Він завжди усім допомагав, був дуже щирим і добрим. Ділився тим, що мав. От справжня щира українська душа. Переїхав він у наше село близько десяти років тому. Він у селі виконував ремонтні роботи. У Галушинцях залишилась дружина Андрія та син, який нещодавно закінчив школу.

- Як нам казали, похорон має бути завтра, але точно ще невідомо, - додає чоловік. - Бо його тіло вже дня чотири не можуть привезти. Тільки обіцяють, що завтра і завтра. Спочатку його літаком мали доставити, тепер кажуть, що везуть авто. Тому невідомо, коли привезуть і коли точно буде похорон.

<http://te.20minut.ua/kryza-v-ukrayini/na-lughanshini-zaghinuv-boyec-andrij-timoshuk-z-ternopil-shini-10450624.html>

Воїн з Тернопільщини загинув у зоні АТО під час виконання бойового завдання

18.1015.06.2015

У зоні проведення антитерористичної операції при виконанні бойових завдань загинув Андрій Тимошук із села Галушці.

«Ми отримали трагічну новину. Ще в одну родину нашого району прийшло непоправне горе. 12 червня, у зоні проведення антитерористичної операції при виконанні бойових завдань, поблизу Станиці Луганської, Луганської області, обірвалося життя Тимошука Андрія Петровича, 1972 року народження, житель с. Галушці», – йдеться на офіційному сайті Підволочиської районної державної адміністрації.

ПІДВОЛОЧИСЬКА РАЙОННА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

47800, смт.Підволочиськ, вул.Д.Галицького, 80

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

ФОТОАЛЬБОМ

ОГОЛОШЕННЯ

ПІДВОЛОЧИЩИНА ТУРИСТИЧНА

[На головну](#)

[Новини](#)

[Роздрукувати](#)

15.06.15 | 08:00

У зоні проведення антитерористичної операції при виконанні бойових завдань загинув Андрій Тимошук

Ми отримали трагічну новину. Ще в одну родину нашого району прийшло непоправне горе.

12 червня, у зоні проведення антитерористичної операції при виконанні бойових завдань, поблизу Станиці Луганської, Луганської області, обірвалося життя Тимошука Андрія Петровича, 1972 року народження, житель с. Галушці.

Районна державна адміністрація висловлює глибокі співчуття родині та близьким загиблого.

Сумуємо разом з вами.

<http://www.0352.ua/news/858380>

КІРІЖОСТІ АРКАШІВ
ПЕРВІВІНО
№ _____
№ _____

У справі прошито і пронумеровано	92
2 дба	
В тому числі: літерні аркуші	
пропущено	
номери	← аркуші внутрішнього опи
Посада	
Дата: « 08 » 10 20 15 р.	

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революції Гідності та військ, які загибли
в зоні антитерористичної операції на сході
України, з Тернопільщини

ПАПКА

для 248

паперів

Спогад Тимошук Наталі про її чоловіка Тимошука
Андрія, жителя с. Талущинці Лівобережного району
Тернопільської області, який загинув 12 червня
2015 року у зоні проведення антитерористичної
операції на сході України.

Примітка: Спогад про друка "сім'ї" Богуцьких
(с. Талущинці Лівобережного району Тернопільської
області), сусідів родини Тимошуків та колегонів
документів (свідчення про народження, витяг з
наказу командира військової частини, довідка про
обставини поранення, посвідчення про народження)
про Тимошука А. Духовиси, колегонів

20 р.

Крайні дати: 01 серпня 1972р.
16 січня 2016р. [2017р.]

Кількість документів: 6
Кількість аркушів: 8
Зберігати: постійно

Пшимовуцх Андриї Петровиц народивсе 1 серпня 1972 р в селі Теофіналь Хмельницької обл. Там закінчив школу. Навчавсе в Богамії на тракториста, потім на штурману-штурману. В 1990 р пішов служити до армії. Там працював краєвишником багетових франтів. Хога за станом здоров'я міг і не служити в армії за станом здоров'я, але пішов. Він брав приклад зі свого старшого брата Миколи, який служив в Авганістані. Після армії Андриї мене хотів лишити в лавас збройних сил, але сім'я його відмовила. Працював в Теофінолі, працював і допомагав по господарству батькам. Разом з братом Миколою їздив на заробітки до Польщі.

В 1996 р працював в Тернополі. Там ми і поїхали в 1997 р. Я торгувала на ринку Андриї декілька разів продавав ро меле і ми погали зустрітисе В 1998 р поїхали

Андриї був веселим, широким, добрим, легким в спілкуванні. Коли він допомагав мені торгувати, то люди особливо старші, діти прохали щось купити в нього, щоб просто поділитися Андриї з любов'ю морського лав теля зне спляквалисе і виліт всіх емоціями.

В нього було багато друзів і знайомих.

В 1999 році в нас народивсе синочок Максим. Андриї дуже його любив. Пеленав це краше ніж я, давивсе робив зарежку. Виліт його хорини. Але часто маму головку Андриї доводилося їздити на заробітки до Польщі, щоб прогодувати сім'ю. Він казав, що хога більше часу проводити з сином, мріяв мати свої будинок, садочок. В 2004 р ми переїхали жити в с. Галузиські. Чоловік все робив своїми руками, а ми з сином йому допомагали. Покинув садок. Посадив дерев і кущів. Все хотів, щоб було посаджено гарно в саду. В нього була легка рука, щоб не поссорив все приймалося. Навіть сусіди просили Андрию, щоб він їм посадив кущі, дерева.

Відрівав і гасив сарки по селі. Прі сусідів
людами його голівка. Він ніколи нікому
в нікому не вірив. Навіть після роботи втом-
лений ішов на допомогу сусіду покрити або
підгоріти барабани. Багатою речюмодав родити
решою. Прі його знами і модами навіть з
навашиших сел. Добре ставились до нього діти
люди, бо він з кошиком подавав і висунув
завтра маб час зайти і провітати сусідів, навіть
після роботи. На роботу Андриї доїждився
в м. Тернопіль раб на будові крайової
щоб не гудити на заробітки до Пелти, більше
бути з родиною, бо Максим пішов у 1-й клас,
навчився родити зворешою. Все родив
дуже акуратно, був дуже відповідальним. Ніхто
не мав до нього претензій і ще його просили і
рекомендували іншим знайомим. Він навіть
люб і приїждив після ремонту, хоча це було
не обов'язково. Ще після родив все акуратно,
чисто і гарно.

Андриї любив природу. Ми смією часто гудили
до лісу, ходили на рибалку.
Мама Андриї Ліле Властива зачала і він
поїхав із родинати, так як на даний момент
не мав постійної роботи.

Через деякий час повірили, що проходить мед-
калією від воєнкомата.
Я дуже плакала просила, щоб він все лишив
і їхав додому. Але голівка кавав, що не буде
хобатися і якщо ніде він, то не ніде його селі.
Я не вірила, що його задержуть до армії.
В нього були проблеми з здоров'ям, він смужив
в страйбати. Але через деякий час Андриї
повірили, що його мобілізують і ні яких
умовити не хотів смужати.

15 лютого 2015 р голівка відправивши в Ровно
на навчання. Як би йому не було тяжко
він ніколи не скаржився, все переводив
на жарти. Деякока раз він хворів,
лежав в госпіталі, але смужу не лишав.
Дуже був задоволений, що в нього виходить
стріляти і кидати гранати.

Кавав, що ще повоює. Всі його побрати-
ми були дуже патріотично настроєні.

2) На Великдень Андрію дали фігуєтку. 2
Два тижні він був в колі сім'ї і друзів.
Проводжати прийшла ця фігуєтка, ніхто
нісуть його фігуєкати. Андрії мав ехесь
передумти і процавеле зі всіма, як в останній
роу. Я йому казала, щоб не їв, багато
пересовуються головами і нічого, але він
не їв в тиши.
Їх бригаду перевели під Харків на полігон
на півдні на зеленій гає, а потім в
Луганську обл. в Сташню Луганську.
Тоді зв'язок був поганий, але ми старалися
частіше передзвонювати, майже кожні день.
Насам було гутти постріли або вибухи,
але Андрії казав, що це навани і нічого
страшного. Казав, що деякі сепаратис-
ти будуть в обличчя. Всюди наставляли
розметки, попарюються ебдані, тварини.
Кожні день я питала в головка чи
всі певні здорові, чи не має поранення.
Він казав, що всі здорові, і що якщо рапе-
то можна поміти і не на передовій, а в
ширшій гає. Здається він передгував смерть,
а може і через те, що вона була такою
ж шми поруг. В шми було терепо
водою, хартами, але вони не падали духом.
Казали "Хто як не ми", якщо ми вірду-
ємо сепари підуть далі".
В той страшний день ми з Андрієм
бакалами по телефону. Він спішив
до його серця була дасуєтати на варіту.
терепа на ру гери мого головка не стало.
В ту ніч головка мені насивсе, прихо-
дєв попрощатися. Зранку я некаждома
але неактивна кидала. На дуєні був
непокід. Телефонувала Андрію, але
він був пограженою. Втепері повірили,
що головка жинув.
Я не могла в це повірити. Тільки вора

Бамаками, а тут не стало —
Триймиши сусіди не хто не вірив,
всюду звонили, внавали.
Тотім порвоше комисар.

Потемнуше етромаши дит огілуванше
5 днів вери тіло мого головіка
Тотім зустріг на збрузі

Осташий ишезе додому
Тохорон. Було дуче багато морей,
ехі пріймиши проступише з Анортеи,
отчів, побратиши.
Не знаю же ми з еснои взели еши
все це перекетиши

Максим казав: "Мама не плач, я гордий
тиши що мій тато справлений герой
і він відрив життя за всіе нас"
Терот не вишрають!

Андриї зашув 12 сервіе в 16¹⁵ в
Станци: Руганска.

Через рік на Великден побратиши
Андриє з 128 мінометной бригади
вше були демобілізовані і повернуше
додому. Але вони не задуми

Андриє. Зібраши гроші всією брига-
дою ішли на пам'ятник. Я кажала,
що не треба було. Але вони ехуали що
завреють Андрию життями і що це най-
менше, що вони можуть зробити, і не мають
права того задуми. Ті етеро побратишов
прііхали в Талуцини, побували на
могили Андриє і ми закажали пам'ятник.
Трійхав, хлопець Василь, з еким
Андриї був в карєрі в той етрашний
день. Тіє гає одстрелу Андриї прикрив
того і тому більше постраждав
До лікарні їх вправиши одох.

3) Подбраћили кајав, цо побачивили, ел Андрје везуць на катамь і в нього пора-
нейі руки, порушав, цо все Андруха
навоовавсе і поїре родому.

Аікарі борилися за життя Андрухе, але
травми були нескінченними з життям
На річницю загибелі Андрухе приїхали
його подбраћили, друзі, породи приїхали
сусіди і знайомі. о. Василь віправив
панахиду в церкві. Було освѣчено пам'ятник
На вільській Тарі було встановлено мемо-
ріальну дошку.

16 січня 2016 року присуджено посмертно
Андрію Петровичу Тимощуку високу державну
кавалерію - орден "За мужність" третього
ступеня.

Дружина Наталія

Спогад про груча.

-1-⁴

Спогад то росів на мене бувую
перейхав із Тернополь Андрій Тимончук
із сім'єю. Молодий, енергійний,
з доброю душою він увійшов в
наш будинок колектив. В першій
дні знайомилися Андрій багато розка-
зував про своє життя у місті,
Ми старалися йому допомогти,
хто добрим словом, а хто пречем
і він ніколи і в нікому не
виглядував на нас. І так почалося
співжиттє сім'ї з тещою. Будинок
власний Андрій купив обсягом невеличким
своєю, доглядав невеличку
косточереву розел із грушею
Гетелею і сирною Мекелюю.
Він не боявся ніякої роботи,
Ізрубав не зародітсе у Польщу,
і на Чорній гет працював на будові,
у фермерів, доглядав і інші їхні
косточерева. Коле по працював
допомогти сусідям наш груч
ніколи не евав острах,
члнсь допомогти, розрідити
і в корі, і в пряді.
Коле 15 листопаду Андрій погубив

і есе заб, що їде захищати Україну.
Ми допомагали йому, що
ми ми? Не було такого часу — 2 —
щоб він не погуляв,
з 10-по 23 квітня коли замісник
прійшов ми вичули. Друзи
регіон цього приїзду розпитували
про його життя в АТО, все не
все життя було вояком, в бою
заступив було кілька разів.
Коли прийшов це прощався, не
було такої сім'ї на нашій вулиці
щоб не допомогла вичувати ситуацію
Ми пам'ятаємо, що у нас є такі люди, сім'ї —
коти і сім'ї, як Андрій. Але
метель це було не голяво. Першою
наш герой загинув. Ми його утримує
між не могли б це повірити, що
між не незаметно з нами поспіювалося,
роздумав своє горе і регіон Козарини
перо на Галицькому убогому. Не
було такої сім'ї, яка б не прийняла
роздумав горе, яка б не допомогла у
похороні. Незабаром все своє життя
які пробачили в останню годину воїна
перо. Відома пам'ять тоді перо, який,
земля на будинок. Навіть у такі тоді,
Твої друзі сім'я Козарини. 977 м.

СВІДОЦТВО ПРО НАРОДЖЕННЯ

СВИДЕТЕЛЬСТВО О РОЖДЕНИИ

І. р. Тимошук
ІІ. р. Андрій Петрович
народився (назва) 1.08.1972 р. першою
родився (назва) Сергія шестого дівиним
сімдесять другого
року

Місце народження дитини; місто, селище
Місце народження ребенка; село, селище
с. м. Теофіполь

район Теофіпольський
район Хмельницька
область
про що в книзі записів актів громадянського стану
про народження

о чем в книге записей актов гражданского состояния
о рождении

1972 року серпень місяця 15 числа
Года серпень месяца 15 числа

зроблено відповідний запис за
произведена соответствующая запись за

БАТЬКИ:
РОДИТЕЛИ:

№ ИБВ
555 284

Батько Тимошук
Отец Петро Петрович

національність українець

Мати Тимошук

Мать Лідія Владівна

національність українка

Місце реєстрації Теофіпольська

Місце реєстрації селище Рада

с. м. Теофіполь

Дата видачі 15 серпня 72
Дата выдачи 15

№ 589540

Лідія

завідуючий бюро записів
актів громадянського стану
заведующий бюро записей
актов гражданского состояния

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ВИТЯГ ІЗ НАКАЗУ

Командира військової частини польова пошта В4673
(по стройовій частині)

14 07 15

м. Мукачеве

№ 148

Рядового ТИМОЩУКА Андрія Петровича, водія мінометної батареї механізованого батальйону, який загинув в 12 червня 2015 року внаслідок мінно – вибухової вогнепальної осколкової травми окремих кінцівок і тулуба, пошкодження внутрішніх органів, виключити зі списків особового складу частини та всіх видів забезпечення з 12 червня 2015 року.

Смерть пов'язана з виконанням обов'язків військової служби.

1972 р.н., народився у смт. Теофіполь Хмельницької області, українець, на військову службу призваний Білогірсько - Теофіпольським ОРВК Хмельницької області 13 лютого 2015 року. Похований на цвинтарі с. Галушинці Тернопільської області Мати ТИМОЩУК Лідія Власівна, 1939 р.н., проживає за адресою: Хмельницька область, смт. Теофіполь, пр. Шкільний, буд 2 Дружина ТИМОЩУК Наталія Володимирівна, 1975 р.н., син: ТИМОЩУК Максим Андрійович, 1999 р.н., проживають за адресою: Тернопільська область, с. Галушинці, вул. Ю Гагаріна, буд 55, син: ТИМОЩУК Руслан Андрійович, 1996 р.н., проживає за адресою: Хмельницька область, Теофіпольський район, с. Кунча, буд. 87, кв. 3

Виплатити надбавку за виконання особливо важливих завдань в розмірі 100% посадового окладу, за військове звання та надбавки за вислугу років за червень місяць 2015 року.

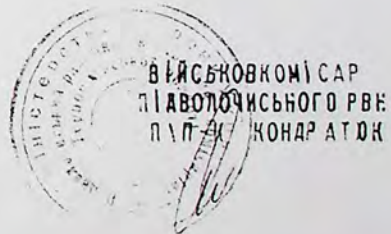
Виплатити премію в розмірі 125% за особистий внесок в загальні результати служби за червень місяць 2015 року

Виплатити додаткову грошову винагороду згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 13.03.2013 року №161 в розмірі 60% грошового забезпечення за червень місяць 2015 року.

Виплатити винагороду, встановлену постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.2015 року №24 «Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству фінансів на 2015 рік, та виділення коштів з резервного фонду державного бюджету» за червень місяць 2015 року в сумі 3000.00 грн. (три тисячі грн. 00 коп.)

Підстава: свідоцтво про смерть серія І-ПЛ №184268 видане 18 червня 2015 року виконавчим комітетом Галушинської сільської ради Підволочиського району Тернопільської області, лікарське свідоцтво про смерть №155 від 15.06.2015 року.

ТВО Командира військової частини польова пошта В4673
підполковник о/п ІІСТАХІВ
Згідно: Начальник відділення особового складу
майор Ю Ю.АЛЕКСЄЄНКО

Додаток 5
до Положення про військово-лікарську
експертизу в Збройних Силах України

ДОВІДКА

10 07 1675 158
про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва)
на військовослужбовця військової частини пп В4673
рядового ТИМОЩУК Андрія Петровича
(військове звання, прізвище, ім'я, по батькові)

1972 р.н.
(рік народження)

“12” червня 2015 року отримав мінно-вибухову вогнепальну осколкову
травму верхніх кінцівок, тулуба з пошкодженням внутрішніх
органів
(вказати вид, характер і локалізацію поранення, травми, контузії, каліцтва)

12.06.2015 року о 16:15 під час виконання службових обов'язків військової
служби в зоні проведення антитерористичної операції, перебуваючи в ВОП
«СІДОР», результаті обстрілу з АГС-17 з напрямку Червоний Яр, отримав
поранення, від яких помер у лікарні
(докладно вказати, за яких обставин)

Поранення отримане під час виконання дій, що входять до обов'язків
військової служби та не пов'язане з вчиненням ним кримінального чи
адміністративного правопорушення і не є наслідком вчиненими ним дій у
стані алкогольного, наркотичного, токсичного сп'яніння, або навмисного
спричинення собі тілесного ушкодження чи самогубства.
(при виконанні робіт, де, на службі чи ні, у відпустці тощо)

Підстава: наказ командира військової частини пп В4673 від “12” червня 2015
року № 1019

Видана для пред'явлення _____
(назва закладу, органу зації, куди надається довідка)

ТВО Командира військової частини пп В4673
підполковник І.І.СТАХІВ
(військове звання, підпис, прізвище, пінцал)

ТВО Начальника медичної служби військової частини пп В4673
прапорщик І.Л.ГЕНСЬОРА
(військове звання, підпис, прізвище, пінцал)

М.П.

Милошук

Андрія

Петровица

(помертв.)

Указом

Президента України

від "16" січня 2016 року

№ 9/2016

Серія ОК № 041147

НАГОРОДЖЕНО ОРДЕНОМ

"За мужність"

III ступеня

Президент України

П. Порошенко

П.Порошенко

Знак ордена № 250153

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 8

(всього)
у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Архівіст
Посада
17 10

20 17 року

[Signature]

Г. П. Тарганова